

Svobodu a demokracii slavit budeme později

„Svobodu považuji za jednu z nejvyšších životních hodnot, radím ji společně se zdravím v pomyslném žebříčku na první příčku. Svoboda je především odpovědnost, život bez ní není životem, ale živořením,“ říká **Jan Hrušínský** (64), principál Divadla Na Jezerce, se kterým si připomínáme 30. výročí Sametové revoluce.

Jane, jak jste události okolo 17. listopadu 1989 prožíval?

Sametová revoluce pro mě začala o něco dříve, a to 21. srpna 1988, kdy jsem se účastnil demonstrace za připomínku sovětské okupace. V lednu a později na jaře jsme společně s manželkou podepsali dvě petice za propuštění Václava Havla z ruzyňské věznice a koncem května nebo začátkem června prohlášení Několik vět. V létě jsme je roznášeli mezi lidi a sbírali další podpisy. Tou dobou mě začala sledovat Státní bezpečnost a v září jsem byl několik hodin vyslýchán na StB v Bartolomějské ulici.

Jak na ty chvíle u výsledku vzpomínáte?

Své pocity z výsledku jsem poté popsal a předal Václavu Havlovi, aby text otiskli v tehdy samizdatových Lidových novinách. V Realistickém divadle jsme od roku 1988 uváděli pořad Res publica, kde jsme svobodně a bez ohledu na možné následky hovořili o svobodě, demokracii a četli jsme ukázky z děl zakázaných autorů, jako byli Václav Havel, Milan Kundera, Ivan Klíma, Jan Procházka nebo T. G. Masaryk. Proto bylo logické, že se 18. listopadu 1989 sešli divadelníci právě v Realistickém divadle, kde jsme odsouhlasili vstup divadel do stávkový režim. Byla to krásná doba plná nadějí a touhy po svobodě a demokratickém způsobu života.

Jaké jste měli tehdy představy, sny, ideály o žití ve svobodné zemi?

Stejně jako mám dnes. Být svobodným člověkem, mít možnost podnikat a o svých věcech rozhodovat sám. Žít ve svobodném světě není jednoduché, člověk musí být mnohem odpovědnější, než když žije za ostatními dráty a nemusí o ničem přemýšlet. To už bych nikdy nechtěl zažít a o svobodu bych raději bojoval třeba se zbraní v ruce.

Co se podle vás z těch představ naplnilo a co nikoli?

Československo a následně Česká republika je svobodnou zemí. Naplnilo se především přání drtivé většiny občanů o vstupu naší

Vizitka

- Narodil se ve znamení Blíženců v roce 1955 v Praze.
- Jeho otec byl slavný herecký bard Rudolf Hrušínský (1920–1994).
- Vystudoval Pražskou konzervatoř a hrál v Činoherním klubu v Ústí nad Labem, v Realistickém divadle v Praze, v Divadle Na Zábradlí, v Divadle v Řeznické a v Národním divadle.
- V roce 2002 založil Divadelní společnost Jana Hrušínského a v roce 2004 Divadlo Na Jezerce, kam přivedl herce jako Jiřinu Bohdalovou, Jana Třísku nebo Jana Kačera.
- Hrál ve filmech Dívka na koštěti, Můj brácha má prima brácha, Brácha za všechny peníze, Kráska v nesnázích, Občanský průkaz, Habermannův mlýn, Řachanda, Pražské orgie a v seriálech Místo v životě, Mazalové, Kriminálka Anděl, První republika.

země do EU a do NATO. Naplnila se naše touha po demokracii. Nečekal jsem ale, že se mezi demokratické politiky po listopadu 1989 dostane tolik agentů StB, tolik zlodějů a nepoctivých sobců, jako jsme tady za posledních třicet let zažili. Nečekal jsem, že Rusové budou mít v naší zemi i třicet let po odchodu svých okupačních vojsk tolik prostoru k ovlivňování veřejného mínění a k šíření dezinformací a zlých fake news, jako mají dnes. Nečekal jsem, že tolik gaunerů kvůli svým sobeckým zájmům zabrání vstupu naší země do Eurozóny a budou dál sobecky udržovat uměle devalvovanou českou korunu, která stále představuje určitou hrozbu vyvedení ČR ze svobodného světa.

Úspěch mého divadla mě naplňuje energií...

Jak vidíte naši společnost, naši zemi a politiku po třiceti letech?

Před šesti lety se k moci znovu dostali propagátoři totalitního myšlení. Agent StB vede českou vládu a na Pražském hradě sedí člověk, který národ rozděluje, překračuje své pravomoci jasně vymezené Ústavou ČR a usiluje o větší vliv Moskvy a Pekingu na dění v naší zemi. Jsou to lidé, kteří sobecky sledují své zájmy a neberou ohled na většinu národa. Miloš Zeman ve druhé prezidentské volbě zvítězil nejtes-

pořád musíme bránit,

nejšším možným rozdílem. Jeho demokratického protikandidáta volilo přes dva miliony sedm set tisíc lidí. Více než tři miliony lidí k volbám vůbec nešly.

Co se vám na dnešní společnosti líbí, na co můžeme být jako Česká republika pyšní?

Svobodná a demokratická Česká republika má obrovský potenciál ve všech oblastech života. Kdybychom měli poctivé politiky, mohli jsme už dnes možná být mezi nejlepšími v Evropě.

Co byste rozhodně nepřál svým dětem a vnučatům?

Návrat komunismu, respektive návrat jakékoli totality. Nepřál bych jim, aby je někdo opět proti jejich vůli vytrhl z civilizovaného světa, kam jsme se horko těžko po mnoha letech nsvobody dostali. Mám na mysli především Evropskou unii a NATO, díky nimž Evropa už více než sedmdesát let žije v míru.

Jak budete slavit 17. listopad?

Chystá vaše divadlo nějaké oslavy?

Sedmnáctý listopad budeme slavit, až jeho odkaz přestanou ohrožovat agenti StB, komunisté a extrémisté všeho druhu. Teď je bohužel nutné svobodu a demokracii bránit. Bohužel je třeba bránit i Ústavu České republiky. Před kýmkoli, kdo ji svévolně porušuje. Slavit budeme později.

V Divadle Na Jezerce chystáte na prosinec nové představení, o čem bude?

Diváci se mohou těšit na unikátní československé spojení dvou skutečných hereckých legend, Jiřiny Bohdalové a Milana Kňažka, kteří se spolu na jevišti setkají poprvé. Nabídl jsem jim americkou hru Gin Game, v níž si s humorem i krutostí zahrají velkou životní partii o smyslu života. Premiéra bude v Divadle Na Jezerce 11. prosince.

Co je motorem vašeho života, kde berete energii a radost dál řídit a provozovat soukromé divadlo?

Díky svobodě získané před třiceti lety jsem mohl začít podnikat. Před sedmnácti lety jsem založil vlastní Divadelní společnost a poté Divadlo Na Jezerce. Díky nadšení

a obětavosti mnoha lidí, kteří je se mnou spoluvytvářejí, je divadlo úspěšné a naše inscenace už vidělo hodně přes milion diváků. Myslím, že právě úspěch divadla mě naplňuje energií a dodává potřebnou chuť ve smysluplné práci pokračovat. Městská část Praha 4, ve které Jezerka sídlí, nám začátkem října prodloužila smlouvu až do roku 2031. Je to pro mě potvrzením, že založení soukromého divadla v obrovské pražské konkurenci má svůj smysl.

Máte nějaké oblíbené motto, které se vám v životě už mnohokrát osvědčilo?

Nikdy neříkej nikdy. Has, co tě pálí. Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění.

Když už máte volný čas, jak ho nejraději trávíte?

Na chalupě v jižních Čechách nebo cestováním za dětmi. Syn Nikola žije s rodinou v Austrálii a dcera Bára s manželem Ericem v USA.

Co pro vás znamená slovo „rodina“?

Díky výše zmíněným skutečnostem nad naši rodinou slunce nezapadá a jsme rozloženi skutečně po celém světě. Máme s Miluškou tři děti a zatím tři vnučata. Nejraději mám chvíle, kdy se všichni sjedou do Čech a jsme spolu pohromadě. Díky zeměpisným vzdálenostem to není tak často, jak bychom si přáli, ale tím jsou taková setkání vzácnější. Je skvělé, že díky listopadu 1989 můžeme kdykoli sednout do letadla a letět za nimi, aniž bychom museli prosit nějaké bolševické idioty, zda nám setkání s dětmi dovolí. To je přece jedna z hlavních součástí naší svobody.

Za čtrnáct dnů tady máme advent.

Jak tohle období vy sám osobně prožíváte?

Miluju vánoční atmosféru. Vzpomínky na dětství, na rodiče a další příbuzné, kteří už tu dnes bohužel nejsou. Setkávání s přáteli, adventní období v divadle a samozřejmě Štědrý den, kdy těm nejbližším chcete udělat radost a oni ji dělají vám. Těším se na to jako malej kluk. A pak, a to je hlavní, po Vánocích už zase začne

V oblíbené pohádce Jak se budi princezny (1977) si zahrál princ Jaroslava

Ve středověčerní pohádce Duch nad zlato (2013) ztvárnil herec krále

být blíž k jaru a létu, které mám z celého roku nejraději.

Dodržujete nějaké vánoční zvyky?

Vánoce u Hrušínských jsou tradiční. Možná právě proto, že byly tak krásné, když jsme byli dětmi, teď chceme, aby je stejně krásné měli i naši potomci.

Uvidíte se o Vánocích společně s dětmi a vnučaty?

Nejmłodšího vnučka Vojtíka máme v Praze, takže s ním se potěšíme i o Vánocích. A za dvěma dalšími, Viktorem a malou Karličkou, se vypravíme do australského Perthu. Báru jsme viděli nedávno, byli jsme ji navštívit ve Filadelfii.

Čeká vás nějaké nové natáčení?

Mám krátce po premiéře filmu Ireny Pavlasové Pražské orgie, kde hrají špatného spisovatele, který udává jednoho z hlavních hrdinů, svého bývalého přítele. Donáší na něj StB. Je ale tak mizerný spisovatel, že hlášení, jež píše, nemají ani hlavu ani patu, dokonce chce, aby mu sledovaný přítel pomohl a psal na sebe hlášení sám. To se stane, hlášení začnou být velice zajímavá a estébáci toho špatného spisovatele nakonec povýší. Ve filmu je to dost vtípná epizoda... No a konečně před sebou mám velké natáčení, které by se mělo uskutečnit na začátku léta. Chtěli bychom převést na plátno jednu z inscenací Divadla Na Jezerce. Držte nám palce, ať to vyjde, mohl by vzniknout hezký film.

S hercem Zdenkem Hruškou ve hře Zahraj to znovu. Same

S Jitkou Sedláčkovou v úspěšném představení Je úchvatná!